

kan dræbe den, saa gjør det. Jeg har ingen. Notater opffrevet, hvilket jeg har Grund til at tro, at det ærede Medlem har forsynet sig med for at kunne marchere op imod mig idag. Noget Saadant har jeg ikke tænkt paa, men naar det ærede Medlem lader mig, sige, at vi skulde vedtage Love, som ikke kunne overtrædes, saa har jeg rigtignok Grund til at tro, at dette ikke er rigtigt. Det kunde aldrig falde mig ind at sige noget Saadant, og skulde det være kommet ind i Tidenden, saa drifter jeg mig til med al Belvillie overfor Redaktionen af Tidenden at tro, at det er en Misforstaaelse. Jeg kan tydelig huske, at jeg sagde, at vi nu ikke skulde friste Folk til at overtræde Loven, men dette gjorde vi her. Jeg gjentager, hvad min ærede Ven fra Standerborg Amts 2den Valgfreds (S. Jensen) har sagt, at en saadan Lov ikke vilde blive overholdt, og jeg vil aabent udtale, at jeg overholder den ikke. Jeg har endnu aldrig overtraadt Sagtloven, og det er muligt, at jeg aldrig kommer til at overtræde den, men det kommer da deraf, at jeg ikke har havt Skydevaaben ved Haanden, thi ellers havde jeg gjort det. Det er dog en egen Sag saaledes ved Lov at ville tvinge en Mand til ikke at maatte røre sig af Stedet eller i alt Fald til ikke at maatte foretage Noget for at dræbe en Thy. Man vil jo derved legalisere Thyveriet. Et Menneffe maa ikke tage en Kylling, men Ræven skal have Lov til at hente hele Flokke, uden at man maa gjøre ham noget; dette er dog formeget at forlange. Dersom man vilde sætte ind i Loven, at man ikke maatte skyde Thyen undtagen i Gjærningen, saa for mig gjerne. Jeg skal rolig staa og se paa Hr. Mikkel, naar han vil lade mig og mine Sager i Fred, men jeg paastaar, at det er uklogt og urigtigt, og at det ikke vil blive godt optaget i Befolkningen, naar man ved Lov vil tvinge Folk til at skulle se paa, at denne Thy skal have legal Ret til at hente deres Sager lige for deres Næse. Det kan ikke ryste Samfundet i dets Grundpiller, det er sandt, man kan formodentlig leve lige godt derfor, men jeg tror heller ikke, at det vilde ryste Samfundet i dets Grundpiller, om man vilde give lidt større Frihed overfor Ræven. Jeg

er nu ikke stærk i at henvise til lærde Skrifter, som man skal hente fra Udlandet for at saa til at passe, men jeg vil dog foretage et lille Skridt til Sverrig i dette Dieblik for at finde en Modvægt. Jeg har læst et lærd Skrift, som var udarbejdet af Professor i Naturvidenskabene ved Universitetet i Lund Berlin, et Skrift, som er kronet som Prisskrift af Hans Majestæt Kongen af Sverrig-Norge, og deri omhandles ogsaa Ræven, men der tales ikke et Ord om, at den tager Røtter og Mus, hvormod der deri netop fremhæves, at den er en meget farlig Fjende for Bæselen. Da nu Bæselen imidlertid er et saa nyttigt Dyr, at man ikke maa gjøre den Skade, saa vil man efter mine Begreber maasse gjøre en Tjeneste mod Røtter og Mus ved at saa flere Ræve og færre Bæseler. Denne Forfatter fremhæver, at Ræven er den allerfarligste Fjende for Bæselen, og at den anretter store Udelæggelser i Bøndergaardene, idet den bærer sig Afgang til Hønseskusene, hvor den da ikke levner Noget, men dræber alle Hønsene og henter dem Tid efter anden, og hvad den ikke fortærer, gemmer den til videre Behov. Jeg skulde ikke være kommen ind herpaa, dersom der ikke var blevet fremhævet saa stærke Exempler af Naturhistorien — hvilke jeg ingenlunde foragter — men jeg vil kun sige, at, om det end passer paa England og andre Steber, saa er det dermed ingenlunde sagt, at det ogsaa passer her, og det kunde dog vel være, at de Sagkyndige i det nærliggende Sverrig ligesaa godt kunne ramme Sømmet paa Hovedet som de Sagkyndige i England. — Jeg skal ikke gennemgaa Uendingsforslagene, thi jeg havde slaet mig til Ro med, at vi skulde gaa til Afstemning, og jeg havde heller ikke tænkt at ville sige Noget, men jeg kunde ikke lade være at hæve min Røst og udtale min Overbevisning, da den i dette ene Tilfælde er saa stærk, at jeg ikke godt troede, at kunne undlade at udtale den.

C. B. Nimestad: Jeg bliver ogsaa nødt til at sige et Par Ord i Anledning af de Misforstaaelser, som have fundet Sted fra de to ærede sidste Daleres Side. For den